

Самотня ластівка на дроті —
Одним одна, самотина.
Всі ластівки давно в польоті, —
Чому ж без вирію вона?

Така вже осінь, що аж голо.
Вже іній сонце розпина.
У вирій лист летить навколо,
Її мина, її мина.

Чи, може, їй крило підбито,
Чи, може, впала їй вина
Тут розп'ястися з цілим світом —
Така печаль, що аж до дна.

Чи, може, так поля ці любить,
Вже йде морозу сивина.
А хто ж в мороз їх приголубить?
За все покутує вона.

До вирію ще стільки далей,
Вона ж стоїчно не зрина.
До тисячі моїх печалей
Іще одна — і не одна...

1981

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.

